

Slovo kachny

„Kterej blbec obarvil všechny vejce, co jsem snesla o víkendu?!“

Vaše kachna

PS.: V dnešním kabaretu uvidíte naši oblíbenou kapelu **Syrový tóny**, které prý Fumas potkal v kapli pod Letenským kopcem, dole u řeky, a taky písničkáře **Člověka krve**, jehož rodina ve Stříbrné Skalici chová ovce. Co výtvarného tentokrát vytvoří Jarka Moučková, ve chvíli kdy toto píše, ještě nevím, zato vy už to vidíte, tož necht' se dílo líbí. A ve Fumasově komiksu se dozvíte o výtvarných a výstavních aktivitách členů Originálního Hruběše v jedné městské zahradě, jednoho červnového víkendu 86.

Další Kabaret PB se koná **16. 6.** již opět v restauraci **Slamník** a zahrají **Nohaband** a **Malá bílá vrána**.

Křeslo pro hosta

Do křesla pro hosta usedl kytarista, textař a zpěvák kapely Syrový tóny Ondřej Klestil

Jak se ti sedí?

FBP. To je moje oblíbená zkratka, kterou často používám, ale je dost nepraktická, protože pak musím vysvětlovat co vlastně znamená a to se pak ze zkratky stane prodlužka.

Jak jste se dali dohromady v této sestavě a co tomu předcházelo?

Začínali jsme před mnoha a mnoha lety s akordeonistou (tehdy kytaristou) Michalem jako duo (myslím, že to bylo dost strašidelný) a pak přicházeli a odcházeli další hudebníci, jak už to tak v kapelách chodí, až se to před nějakými pěti lety ustálilo v sestavě akustická kytara + zpěv, akordeon/el. kytara, basa a bubny. Poutavěji to snad ani popsat nelze.

Hrajete vlastní písně i zhudebněnou poesii. Který z těch básníků je ti nejbližší?

Určitě F. Villon, jeho básně (v překladu Otokara Fischera) znám už skoro z paměti, což není ani tak tím, že bych měl dobrou paměť, ale prostě proto, že jsem je četl už mnohokrát... a možná že i vícekrát. Zhudebnil jsem např. Baladu na jazyky klevetníků, kterou ale momentálně nehrajeme. Dobřej nápad zase začít.

Máte někdo zahradu? A zeď proti zlodějům?

Nemám, jen o tom zpívám.

Ondřeji, co bys řekl ke svému projektu Turdus Merula?

FBP. Mrkněte na stránky www.turdusmerula.cz, třeba se tam dočtete, co ta zkratka znamená... a když už tam budete, nezapomeňte si stáhnout CD *Zobí kosání*.

Barvíte o Velikonocích vejce?

Určitě ne, ale jistě si tím nejsem.

Tvůj vztah k syrovosti?

Dal bych si tataráček.

Ondřeji, pocházíš z rodiny, kde se nějakým formám umělecké tvorby věnují snad úplně všichni...

Maminka je textilní výtvarnice a hudebnice. Tatínek je také hudebník a dělá koláže. Přes čtyřicet let spolu hrají vlastní písničky. Alespoň jednou v roce uděláme společný koncert. Sestra Bára má talent na všelicos. Maluje, hraje na flétnu a na piano a skvělou fotku udělá i se starým mobilem, který snad ani nemá foťák. Hrála několik let v kapele na flétnu, umí udělat skvělý druhý hlas... několik melodií jsem pak přepsal pro akordeon. S takovou partičkou se jeden nenudí.

Daniela používá vpravdě netradiční bicí soupravu. Jak to vzniklo?

Moje a Michalova představa byla, že by nám stačil jenom velký buben, třeba floor tom, na který by se hrálo tympanovejma paličkama a kolem by byly další perkuse na dotváření zvuku. Daniela si k tomu přidala virbl a hajtku, což se ukázalo jako skvělý nápad. A takhle my si tady hrajeme.

Obligátní otázka: Co čteš, poslucháš, na co se díváš?

Nemám vyhraněný styl, takže jsem schopný zkonsumovat téměř cokoli a to nepotřebné prostě zahodím. Když mě budete tajně sledovat, zjistíte, že za sebou nechávám haldy „odpadků“.

Nedávno jsem napsal básničku do soutěže #čtuprotože, kterou jsem ale nakonec neodeslal.

#čtuprotože mohu být tulák po hvězdách

S rošťákem Villonem baladu rázně pěji

Čtu protože mohu být detektiv i vrah

A s Pratchettem se nahlas v metru směji

Nečíst? To je jako být pod drnem

Čtu, tedy jsem!

Jakou otázku bys chtěl dostat?

Máš nějaká přání? O čem uvažuješ do budoucnosti?

Máš nějaká přání? O čem uvažuješ do budoucnosti?

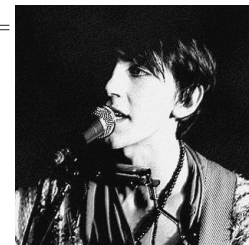
Byl bych moc rád, kdyby se letos podařilo dodělat syrový Céděčko, materiálu máme habaděj. Takže nestát, nekoukat, dělat!

Díky za rozhovor

Do mírně rozklíženého křesla usedl po Ondřejově odchodu písničkář Člověk krve.

Jak se ti sedí?

Sedí se dobře. Mám diagnostikované ADHD, tak nevím jak dlouho mi to sezení vydrží.

pokračování na druhé straně

Psychedelická kachna – program Kabaretu Původního Bureše je interní tiskovina pro členy Klubu Kabaretu Původního Bureše.

Autorem všech příspěvků je kachna, která neumí česky.

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 18. 4. 2017.

Bydlíš ve Stříbrné Skalici. Jak je ve Stříbrné Skalici?

Stříbrná Skalice je Eldorádem mých klukovských toulek. Na konci vsi hučí Zlatá řeka. Na každém kroku tu dýchá dávná historie. V lesích se povalují pozůstatky zaniklých vsí a dva kostely, jeden stojící v údolí a druhý na kopci, vypráví příběhy předků. Staré kluziště zarůstá lučním kvítím. Kopec Čapík se otrásá bolestí pod odpaly dynamitu těžařů. Máme tu místního blázna, klepny i pleticháře. Je tu hezky.

Byl jsi někdy v Zaragoze?

Nebyl, ale rozhodně jednou navštívím místa z mého oblíbeného románu od Potockého.

A Laputu bys navštívil?

Mám strach z výšek, tak jediné, kdyby se snesla na zem.

Co tě inspiruje při psaní písniček?

Krajina. Nejvíce písniček teď vzniká během vandrování se špacírkou v ruce.

Tví bratři se oba věnují psanému slovu. Matěj se objevuje na autorských čteních...

Teď se na autorských čteních objevuje dokonce i můj starší brácha Lukáš. Je skvělé, že se setkáváme nejen v rodinném kruhu, ale i na pódii. Jsme takový bratrský gang – jako Bratři Bondurantovi, jen s básničkami místo kvěrů.

Jak vnímáš rozdíl mezi hraním s kapelou a sólovým vystupováním?

Hraní s kapelou je hlavně o legraci a setkávání se s kamarády. Sólové vystupování má pro mě hodně intimní, vážnější, osobnější ráz.

Tvoje dívka Bára fotografuje, před časem jsme se bavili o tom, že ti bude dělat obal nového CD. Jak to pokračuje?

Je to pravda, obálku EP jsem nechal na Barunce, a ta na ni nakonec vybrala mrazivě znepokojivou iluminaci ze 14. století. Nahrávka spatří světlo světa koncem května, vyjde na kazetě a obsahuje čtyři písničky – příběhy inspirované skutečnými místy a lidmi z dávné i nedávné minulosti. Nahrával ho se mnou Tomáš Tkáč.

Mimochodem, Barunka chystá výstavu fotografií ve dřevěné zvonici v kostele sv. Jana Nepomuckého u nás ve Skalici. Výstava započne koncem června a k vidění bude celé léto. Pokud máte rádi vláčilovskou hořkosladkou poetiku vesnického života, tak vás srdečně zvu, bude to krásna!

Barvíš o Velikonocích vejce?

Bohužel nebarvím, poněvadž to neumím.

Obligátní otázka: Co čteš, posloucháš, na co se díváš?

Momentálně pročítám knížku „Věčný Mácha“ vydanou v roce 1940, ukořistěnou ve světlickém vetešnictví.

Z muziky si teď nejraději pouštím album „Pod drnem“ od kapely „Chudák paní Popelková“.

A co se filmu týče, posledních pár týdnů mě chytly westerny, třeba

„Hell or High Water“, takový moderní western coenovského stříhu, ten se mi moc líbil.

Jak se má kapela Severní nástupiště?

Hojně koncertujeme. Máme první autorskou píseň, jejímž tvůrcem je Míša Kačur. Rádi bychom zase více zkoušeli a nacvičili nové věci, ať máme co hrát.

Existuje nějaká otázka, na kterou bys rád odpovědět a nikdo ti ji nepoložil?

Spíše bych rád odpověděl na otázku, kterou mi pokládá skoro každý. Proč Člověk krve – říkám si tak podle skladby od DG 307 s názvem „Lidi krve“. Kapela i samotná písnička mě hodně ovlivnily na začátku mé písničkářské cesty. Tak proto Člověk krve, je to takové mé indiánské jméno.

Nová píseň Původního Bureše

RŮŽOVÉ RÁNO

Janče Tomečková

Mrazivé ráno, jiskřivé ticho,
den se jenom otočí a brzy půjde spát.
zasněný západ a rozjasněný východ,
všichni ještě v tmách, jen jeden už napořád

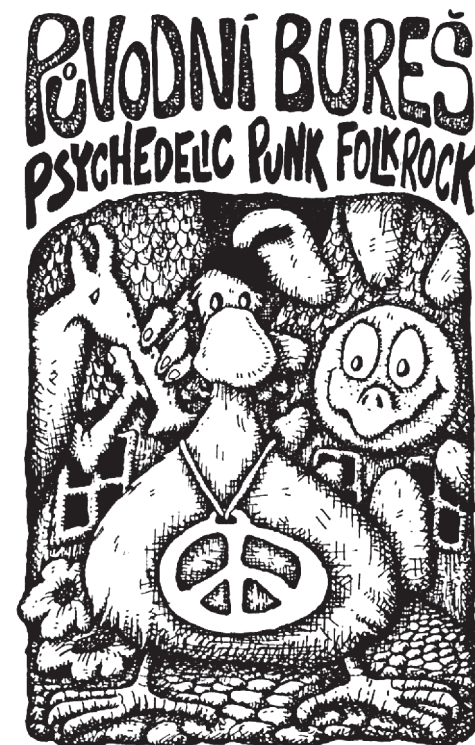
Do tašky si připravila hněv a trochu kávy,
černou tmu a nůž s dlouhou čepelí
pokolikáté už to nebyl ten pravý
co ale naplat, když srdce zavolí

Nad nocí se jasný úplněk vznáší,
bílý a poklidný je vánoční kraj.
ten, komu z vloček pláští na těle raší,
usíná a v žilách chladnoucí čaj

Vyšla jak přízrak beze stop nocí
země se zachvěla a zmlkl temný les,
kroky tanečnice, a v těch krocích
neslyšná krásna, která budí děs

Široko daleko jen do mlčení kraje
pod botama praská stříbrný sníh
myšlenka za myšlenkou pod tmou noci zraje
kdo jim cestu zkříží, vykrvácí z nich

Čepel se zablýskla, a už nebe hoří,
plameny rudé mezi jehličím
krůpěje strachu do země se noří,
pod nohama hvězdy, a v očích dým

PSYCHEDELICKÁ KACHNA

Program Kabaretu Původního Bureše

číslo 36, vychází 19. 4. 2017

Orientační program:

20:10–21:00 Syrový tóny

21:10–22:00 Původní Bureš

22:10–22:50 Člověk krve

Výstava a výtvarné řešení scény –
Jarka Moučková.